

ושוב חידוש של

bi-flex

חזיות: קלילות וגמישות מליקרה — הנמתחות לפי מבנה הגוף מעניקות לך נוחיות מושלמת כמו כן גם דגמים חדישים עם מחשוף עמוק מאוד בגב.

מכנסי-מחוך גמישים וחזקים גם יחד. חיזוק כפול (ראי חצים) לשמירת תווי גופך.

bi-flex

יצרני חזיות ומחוכים לאשה המודרנית. מיוצר בארץ על-ידי "דיוה", יצרני בגדי ים אופנתיים.

אבני

קריאה קרי.

כתובה, לאחר נשואינו כדת משה וישראל גרנו בחדר מרוהט. אולם מאז נשואינו בע לי נכנס לבית-החולים תל-השומר ארבע פעמים כשהוא סובל מאסטמה ומחלות אחרות. כליות והלב. מחלות אלו מנעו בעדו מלעבוד ולהתאמן.

מצבנו קשה מנושא, הכנסי 230 ל"ל לחודש, מזה הולך 100 ל"ל שכר-דירה, ומה שנשאר אינו מספיק למחיה. במיוחד הבעל, דרושה לו תזונה מספיקה ומיוחדת. פניתי ללשכת-הסעד בבקשה להקציב לנו תמיכה כדי לשפר את תנאי מחייתנו, אולם כל בקשותי נשארו ללא תגובה. כדי לשמור על נשואי, כי הוא מאיים להתגרש ממני, אני פונה אליכם בבקשה לבוא לעד רתי, כדי לא לסטות שוב מהדרך הישרה או ליפול בזרועות המיסיון. בתקווה שתעזרו לבעלי, כי רק בחסותו אוכל להשמר על עצמי. לתשובתכם החיובית אחכה בתודה.

***

החלטתי לבקר את המשפחה. מה שראיתי באותו הדר-פרברים חזר אלי כסיט בלילה. הבעל סיפר שהוא לקה בכל מחלואתיו אחרי שהיה אסיר בכלא בגדאד. הוא נעצר ונכלא. מפני שהשדו בו — בטעות — שהוא שייך למחתרת הציונית.

אילו היה אמנם שייך למחתרת, היה זוכה כאן למעמד "אסיר ציון", ובא על שיקומו. אבל הוא היה אסיר "פרטי": הוא יכול רק לבקש סעד. מכיחן ששיקומו מסובך, העדיפה פקידת הסעד לשלוח אותו לבתי-חולים: שם הרי מחזיקים אותו על תקציב של משרד אחר, והוא אינו מטרדי אותה.

אך הגבר הוא בן 32 בסך הכל, והוא רוצה בכל זאת לחיות. הוא אינו יכול לרבוץ בבתי-חולים, כי אין צורך שישכב במיטה כל ימיו.

***

מדוע סיפרתי לך עליו? אולי כדי שתדע על עוד צד של החברה בה אנו חיים. אולי כדי לבקש ממך עצה למען הנוג הזה. אולי כדי להציג איזה ניצוץ אנושי במכונה הנוקשה של המנגנון.

דבר אחד אני מקווה: שלעולם לא יהיה ליבנו קשות, עד כדי כך שנמשוך — גם אתה גם אני — את כתפינו ונאמר: "סתם דפוקים. מה זה נוגע לי?"

אשכנזי

בעבודה שלנו יש גם רגעים מדכאים. אלה הם הרגעים בהם עומד לפניך אדם, ומציג את שברי חייו: יצור אומלל, בעל זכות לחיות ולהיות מאושר. יש עתונאים קשורים המושכים את הכתף, ומגדירים את האנשים האלה בשם הכולל "דפוקים", ואומרים לעצמם שאין מה לעשות בשבילם.

כי אלה האנשים שכבר פנו ללשכות הסעד, לראש הממשלה ואפילו לנשיא — וכל פניותיהם לא הועילו. הם נשארו בשולי החברה, זועקים לשמים.

הפעם אני בא לשחק אותך בכאבי-הלב שלהם, וברשותך אצטט מכתב המונח לפני: בשנת 1952 עליתי ארצה עם אמי ושתי אחיות, היינו יתומות מאב. סדרנו במעבדת פתח-תקוה. אמי היתה להוטה לכסף, למרות שעבדתי בבתי-חרושת ללחמי, היא היתה לוקחת את כל פרי עמלי. בשנת 1958 כשהתגברתי, אני ואחותי עברנו מהמעברה ליהוד, ואז היה לנו בית ערבי לחוד, דבר אשר ניצלה אותו אמי להפיק את זממה. ואז התחילה להזמין לנו גברים למטרות זנות.

לראשונה טענה אמי כי הדבר הינו זמני, עד שתאסוף כסף כדי לחתן אותנו. אני ברחתי ממנה, אולם היא הצליחה להחזיר אותי, בעזרת המשטרה של יהוד, למרות שהסברתי להם את המצב שלי. שאז הייתי בגיל 16. אני המשכתי לעבוד במשק בית, אולם תמיד הסרתיני כדי לחזור אליה, עד שנכנסה לבית-סוהר רמלה והיה לה קנס על תנאי. היא עברה לגור בבית משותף ביפרדס כץ. אולם בזה רק הבטיחה לעצמה בית וכסף.

אני נשארת מוכרת כזונה ונרדפת, וכל גבר שראה אותי רצה למשוך אותי אליו. אמי אף פעם לא השביע אותה הכסף. היא תמיד דרשה עוד ועוד, וכשלא הסכמתי להפקיד את בשרי היתה מגרשתני מהבית. וכן עברו עלי חיים ממורמרים הייתי נרדפת על-ידי גברים, עד שבשנת 1961 הכרתי גבר בשם X X X בעל בית מלאכה לנעלים ברח' לוינסקי תל-אביב. ועבדתי יחד איתו משך שלוש שנים. אולם ההצלחה לא איררה לנו פנים, בגלל שהיה איש חולני ובית המלאכה היה סגור לעתים קרובות. ובהיותו חייב בעד בית-המלאכה חיסל את העסק והחזיר את הכסף לנושים.

***

לאחר מכן שכרנו לנו חדר, חיינו יחד, כי לא היה לי לאן ללכת, ומשום שלא היה לי מישהו שיתייב אתי. המשכתי לעבוד בנעליים ביפו. בתאריך 8.4.65, כתב לי

מכתבים

שאלת הילודה אינה רק שאלה ישראלית, ויש לבדוק אותה מאספקט עולמי. פירוש הדבר: אדם המטיף לילודה מוגברת בעולמנו הנוכחי, פושע כלפי האנושות. אותה אנושות שמרביתה רעבה ללחם; אותה אנושות שבעייתה המרכזית היא העלאת רמת-המחיה ושיפור אמצעי-היצור, הן בתעשייה והן בחקלאות, למען הבטח מנת מזון מינימלית לכל פה. לפיות לא חסרים, תודה לאל.

אדי לחמן, נהריה

משמרת שבת אלמונית

טעיתם כשכתבתם כי במודעתה של קבוצת אלמונים, המתחבאת מאחורי השם "מרת השבת", היה ציטוט מקוטע ולא ענייני (העולם הזה 1507).

שחק

דה ששום רב לא הסתייג מאותה מודעה בפומבי אינה אומרת דרשני?

ד"ר ישראל שחק, האוניברסיטה העברית, ירושלים

השבוע, כשקרא ח"כ אורי אבנרי אל ח"כ המפד"ל יצחק רפאל, האם אפשרית הידברות

גנראל באושוויץ

בשנת 1944 התעוררה בשבדיה סערה בגלל ביקורו של גנראל ריכטר, הרמטכ"ל השבדי לשעבר, במחנות-ההשמדה הנאציים. הגנראל נימק את נסיעתו בכך ש"אמנם איני אוהד את מדיניות-ההשמדה הגרמנית, ואיני צד בסיכסוך בין הגרמנים והיהודים, אבל אני מעוניין מאד ללמוד מבחינה טכנית את שיטות ההשמדה. אבחנו אותן בעין בלתי-משוחדת. אני חושב שכל חייל יכול ללמוד מזה הרבה".

לפני שהמשיך בדרכו לאושוויץ, שם נתקבל בלבביות על-ידי המפקד רודולף הס, בנוכחות אדולף אייכמן, עבר גנראל ריכטר בבליין והתראה עם היינריך הימלר.

השבועון הגרמני די ווכה ציין כי הגנראל ריכטר יוכל "להשיא ולקבל עצות", וכי הורשה ללוש את מדי הצבא השבדי גם במחנות ההשמדה.

הגנראל ריכטר ציין, לעומת זאת, שזהו מסע-לימודים בלבד, כלי כל כהונת פוליטיות, וכי מאז ומעולם התעניין בשיטות השמדה מודרניות. הוא דיווח על מסעו ל"עתון-ערב בשטוקהולם.

(עד כאן הנמשל. אני מניח לקוראים לנחש בעצמם מהו המשל.)

אריה אביבי, ירושלים

פשע עזומי

בכתבות שהקדשתם לשאלת הילודה (ה) עולם הזה 1507), כתבתם, ובצדק, על הקשר שבין הביולוגיה הפוליטית או הפוליטיקה הביולוגית לבין דרכי החשיבה הנאציות, אולם נשמט מזכונכם כנראה נימוק אחר.

רבנו הקצוע השתלם

תוך זמן קצר, בהדרכה מקצועית מעולה:

קורסים:

בקר * אחה * צ * ערב

פתיחת הקורס:

1.8.1966

קבלת לקוחות בסלון בית-הספר לספרות, דיאנה יום-יום בין השעות 9-1 בצהריים, 3-7 בערב בימים א, ג, ה, הסלון פתוח עד 9.30 בלילה.

תא, ריינס 1 (נבו דיזנגוף) טל. 226066

העולם הזה, שבועון החדשות הישראלי, המערכת והמנהלה: תל-אביב, רח' קוליבך 12, טלפון 30134, ת.ד. 136 • מען מברקי: עולמפרס • דפוס משה שהם בע"מ, תל-אביב, רח' פין 6 • גלופות: צינקורסיה כסטי בע"מ. העורך הראשי: אורי אבנרי • המויל: העולם הזה בע"מ.